

Vijeće podredno ističe drugi i treći žalbeni razlog.

Vijeće u svojem drugom žalbenom razlogu navodi pogreške koje se tiču prava u vezi s opsegom sudskog nadzora Općeg suda u pogledu odluka koje je donio zakonodavac Unije. Opći je sud uputio na postojanje „pukog” manevarskog prostora zakonodavca Unije, koji podrazumijeva obvezu ispitivanja na način da se utvrdi je li nerazumno da zakonodavac Unije ustanovljeno nejednako postupanje smatra prikladnim i potrebnim za postizanje zadanog cilja. Pritom je Opći sud zanemario da sudac zakonodavcu Unije, u okviru izvršavanja ovlasti koje su mu dodijeljene, daje široku diskrecijsku ovlast u područjima u kojima njegovo postupanje zahtijeva političke, gospodarske i socijalne odluke i u kojima on mora provoditi složene procjene i ocjene, što je slučaj i prilikom uređenja sustava socijalne sigurnosti. Stoga nije riječ o tome je li mjera koja je donesena u tom području jedina ili najbolja moguća. Ta je mjera, naime, nezakonita samo ako je očito neprikladna za ostvarivanje cilja koji nastoje postići nadležna tijela. Opći je sud, time što je ispitivao povrh samog pitanja očite neprikladnosti predmetne mjere, zakonodavčevu procjenu zamijenio svojom i prekoračio granice svojeg nadzora zakonitosti.

Vijeće u svojem trećem žalbenom razlogu navodi da je Opći sud počinio pogreške koje se tiču prava pri ispitivanju opravdanosti nejednakog postupanja. Najprije, Opći sud počinio je tijekom tog ispitivanja pogrešku koja se tiče prava prilikom utvrđivanja opsega nadzora odluka koje je donio zakonodavac. Potom je Opći sud zanemario i sudsku praksu u skladu s kojom je tužiteljeva obveza da podnese dokaz o neusklađenosti pravnog propisa s primarnim pravom, a nije na tijelu koje je autor akta da dokazuje njegovu zakonitost. Usto je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava i kada je ocjenjivao opravdanost nejednakog postupanja s obzirom na sudsku praksu u skladu s kojom opća presumpcija prijave nije dovoljna za opravdanje mjere kojom se ugrožavaju ciljevi UFEU-a i zaključio da je člankom 20. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju uvedena opća i neoboriva presumpcija prijave u odnosu na brakove u trajanju kraćem od pet godina. Naposljetku, iz toga proizlazi da je u ovom slučaju irelevantna mogućnost – koja je razmatrana u pobijanoj presudi – podnošenja objektivnih dokaza u svrhu obaranja presumpcije prijave, s obzirom na činjenicu da se člankom 20. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju presumpcija prijave ili nepostojanja prijave ne stavlja u vezu s brakom.

U svojem četvrtom žalbenom razlogu Vijeće naposljetku ističe pogreške koje se tiču prava i povredu obveze obrazlaganja u pogledu zaključaka Općeg suda o nediskriminaciji na temelju dobi. U pobijanoj presudi Opći sud alternativno upućuje na dob nadživjelog bračnog druga, dužnosnikovu dob ili na dob bivšeg dužnosnika i time povređuje svoju obvezu obrazlaganja. Nadalje, utvrđivanje posebno nepovoljnog položaja osoba određene dobi ili određene dobne skupine ovisi osobito o dokazu da je propis o kojem je riječ imao negativan utjecaj na znatno veći udio osoba određene dobi u usporedbi s osobama druge dobi, koji, pak u ovom slučaju, nije podnesen. Čak i ako se pretpostavi da postoji takvo nejednako postupanje, koje se posredno temelji na dobi bivšeg dužnosnika u trenutku sklapanja braka, Opći je sud naposljetku propustio ispitati je li to nejednako postupanje ipak u skladu s člankom 21. stavkom 1. Povelje o temeljnim pravima ⁽¹⁾ i ispunjava li kriterije iz članka 52. stavka 1. Povelje.

⁽¹⁾ Povelja Europske unije o temeljnim pravima (SL 2012., C 326, str. 391.)

Žalba koju je 14. lipnja 2021. podnio SGI Studio Galli Ingegneria Srl protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 14. travnja 2021. u predmetu T-285/19, SGI Studio Galli Ingegneria/Komisija

(Predmet C-371/21 P)

(2021/C 310/19)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: SGI Studio Galli Ingegneria Srl (zastupnici: F. S. Marini, V. Catenacci, R. Viglietta, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

ukine pobijanu presudu Općeg suda (devetog vijeća), koja je objavljena 14. travnja 2021. i dostavljena strankama istog dana, u predmetu T-285/19, SGI Studio Galli Ingegneria S.r.l./Europska komisija, te slijedom toga prihvati zahtjeve koje je društvo S.G.I. iznijelo pred Općim sudom, onim redoslijedom kojim su izneseni i stoga:

- utvrdi i proglasi da tužitelj Europskoj komisiji nije dužan platiti iznose koje ista potražuje opomenom dužniku br. 3241902288 primljenom 22. veljače 2019., a posljednji put opomenom primljenom 29. travnja 2019. – Ref. Ares (2019) 2858540, po osnovi povrata doprinosa i tzv. *liquidated damages* zato što Studio Galli Ingegneria navodno nije ispunio obveze iz *grant agreementa* br. 619120 za subvencioniranje projekta pod nazivom „MARSOL”;
- utvrdi i proglasi da ne postoje povrede na koje se poziva Komisija;
- utvrdi i proglasi nezakonitost, nevaljanost te u svakom slučaju neosnovanost *pre-information lettera* od 19. prosinca 2018., istražnog izvješća OLAF-a, opomene dužniku od 22. veljače 2019., naknadnog zahtjeva od 2. travnja 2019. i konačne obavijesti o ponovnom određivanju potraživanog iznosa i odbacivanju daljnjih zahtjeva SGI-a od 29. travnja 2019. – Ref. Ares(2019) 2858540;
- utvrdi i proglasi nepostojanje tražbine na koju se poziva Komisija;
- utvrdi i proglasi pravo tužitelja na sufinanciranje koje je Komisija stvarno isplatila tužitelju na temelju *grant agreementa* br. 619120 za projekt „MARSOL”;
- podredno, utvrdi i proglasi da iznos koji je predmet povrata od strane Komisije ne može biti viši od 100 044,99 eura, kako je navedeno u trećem žalbenom razlogu;
- podredno prethodnome, naloži Komisiji da SGI-u naknadi troškove koje je imao zbog provedbe projekta „MARSOL”, na temelju stjecanja bez osnove.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Prvi žalbeni razlog. Nezakonitost presude u dijelu u kojem je odbijen prvi tužbeni razlog. Povreda/pogrešna primjena članka 41., 42. i 47. Povelje. Povreda načela savjesnosti i poštenja, također u smislu članka 1134. belgijskog Građanskog zakonika.

Presuda Općeg suda pobija se zbog navoda da Komisija, time što nije uzela u obzir žaliteljev zahtjev za prekid postupka i za pristup aktima iz OLAF-ovog istražnog spisa, nije povrijedila prava iz članka 41., 42. i 47. Povelje te načelo savjesnosti i poštenja. Naprotiv, budući da društvo nije imalo konkretnu mogućnost odgovoriti na OLAF-ovo konačno izvješće zbog internih problema, povrijeđena je djelotvornost tih prava, kako u okviru upravnog postupka, tako i u okviru naknadnog postupka pred Općim sudom.

2. Drugi žalbeni razlog. Nezakonitost presude u dijelu u kojem je odbijen drugi tužbeni razlog. Povreda/pogrešna primjena članka 317. UFEU-a, članka 172.a stavka 1. Uredbe br. 2342/2002⁽¹⁾, članka 31. stavka 3. točki (a) i (c) Uredbe br. 1906/2006⁽²⁾, članka II.5. i članka II.14. stavka 1. općih uvjeta *grant agreementa*. Povreda načela presumpcije nedužnosti, tereta dokazivanja i pravičnosti iz Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013⁽³⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. Pogreška u ocjenjivanju dokaza i povreda članka 1315. belgijskog Građanskog zakonika.

Presuda Općeg suda pobija se u dijelu u kojem je, odbijajući drugi tužbeni zahtjev, Opći sud zaključio da žalitelj nije dokazao prihvatljivost izravnih i neizravnih troškova vezanih za osoblje, ni u postupku pred OLAF-om i Komisijom, ni u okviru postupka pred Općim sudom. Naprotiv, Opći sud nije uzео u obzir da se OLAF-ove opomene nisu odnosile na projekt o kojem je riječ, nego na druge subvencionirane projekte, te stoga nije pravilno primijenio načela presumpcije nedužnosti i tereta dokazivanja. Usto, evidencije radnog vremena koje su podnesene u postupku trebale su se smatrati dostatnim dokazom, uzimajući u obzir nepostojanje drugih osporavanja i dokazano ugovaranje projekta, za potvrđivanje prihvatljivosti troškova čija se naknada potražuje od Komisije.

3. Treći žalbeni razlog. Nezakonitost pobijane presude u dijelu u kojem je odbijen treći tužbeni razlog. Povreda načela proporcionalnosti, pravičnosti te savjesnosti i poštenja. Povreda članka 5. stavka 4. UFEU-a. Povreda članka II.22. grant agreementa.

Presuda se pobija u dijelu u kojem je, odbijajući treći tužbeni razlog, Opći sud smatrao da Komisija nije povrijedila načelo proporcionalnosti time što je potraživala sve izravne i neizravne troškove za osoblje. Naprotiv, budući da su u istražnom postupku utvrđene nedosljednosti samo za dva stručnjaka uključena u projekt, Komisija je trebala potraživati samo te troškove. Tako je i s obzirom na utvrđenu provedbu projekta i na provjeru troškova koju je obavio vanjski stručnjak, a koju je Komisija potvrdila. Podredno, i dalje uz primjenu načela proporcionalnosti, Opći sud morao je prihvatiti podredni zahtjev kojim se traži određivanje iznosa za povrat.

4. Četvrti žalbeni razlog. Nezakonitost presude u dijelu u kojem je odbijen četvrti tužbeni razlog. Povreda i/ili pogrešna primjena članka 2. točke (b) Uredbe Vijeća br. 58/2003⁽⁴⁾ od 19. prosinca 2002. i grant agreementa. Nedostatak obrazloženja i kontradiktornost presude u dijelu u kojem je u suprotnosti s ranijom sudskom praksom Općeg suda i Suda u području stjecanja bez osnove.

Presuda se pobija u dijelu u kojem je, odbijajući četvrti tužbeni razlog, Opći sud odbio žaliteljev zahtjev za zadržavanje potpore koja mu je dodijeljena na temelju izravnih i neizravnih troškova za osoblje, što je prouzrokovalo Komisijino neopravdano stjecanje bez osnove. Budući da su u predmetnom slučaju ispunjeni uvjeti za podnošenje tužbe, odnosno bogaćenje jedne ugovorne strane i siromašenje druge, unatoč uzročno-posljedičnoj vezi između bogaćenja i siromašenja, odluka Općeg suda je nezakonita.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EZ, Euratom) br. 2342/2002 od 23. prosinca 2002. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica (SL 2002., L 357, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 3., str. 7.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1906/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o utvrđivanju pravila za sudjelovanje poduzeća, istraživačkih centara i sveučilišta u aktivnostima u okviru Sedmog okvirnog programa te za širenje rezultata istraživanja (2007.-2013.) (SL 2006., L 391, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 40., str. 52.)

⁽³⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL 2013., L 248, str. 1. i ispravak SL 2020., L 426, str. 97.)

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 58/2003 od 19. prosinca 2002. o utvrđivanju statusa izvršnih agencija kojima se povjeravaju određene zadaće u vezi s upravljanjem programima Zajednice (SL 2003., L 11, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 83.)